

lalt állást, hogy — bármilyen árnyalt magyarázat, logikus indoklás ellenére is — az otthonépítési kölcsön kamatainak megemelése, illetve adóztatása szerződésszegés. Az állam lassan látta be, hogy az állampolgárok igényét nem tudja kielégíteni, és az államosított lakásokat nem tudja fenntartani.

A képviselő kijelentette: ebben a szerződésmódosításban nem kíván részt venni, a megemelt kamatterhek, mint a másik fél képviselője, nem tudja és nem akarja elfogadni. Zsigmond Attila azt nem vitatta, hogy ebben a kérdésben megoldást kell találni, de szerinte nem a javasolt módon. A kieső milliárdok pótlására a tervezetlet ugyancsak elutasító Magyar Demokrata Fórum elképzeléseit ajánlotta a kormány szakembereinek figyelmébe.

KOVÁCS KÁROLY (Budapest, 40. vk.) tiltakozott a lakbérek és a hitelkamatterhek tervezett fel-emelése ellen, mert a kormány — tervezett intézkedéseivel — a budapesti lakosság anyagi terheit végsőig fokozza. A családok félnek a létbizonytalanságtól, mind többen tiltakoznak a tervezett intézkedések ellen. A képviselő kedden délben ilyen értelmű tiltakozó jegyzéket vett át, s azt 872, lakástörlesztést fizető állampolgár írta alá.

SEBES LÁSZLÓNÉ (Békés m., 6. vk.) ellenérzését fejezte ki a lakáshitelek kamatadóinak emelésével kapcsolatban. Miként fogalmazott, ily módon a tisztességes adósok adósságát sújtánák adóval.

SOMLAI GYULA (Vas m., 6. vk.) egyértelmű választ kért a kormánytól arra, hogy jövőre is megmarad-e a lakáshitel összegének teljes visszafizetése esetén a 45 százalékos kedvezmény. Ezt a lakosságnak tudnia kell — mondotta —, hogy dönthessen: az adót fizeti-e jövőre, vagy megszabadul, ha tud, hitelétől.

SZABÓNÉ DR. KAKAS IRÉN
(Vas m., 8. vk.) arra kérte a tárca vezetőjét, hogy a lakásgazdálkodást érintő jövő évi intézkedéstervben összegszerűen, pontosan határozzák meg a létminimumot, hiszen a tervezet több helyütt is utalt erre, s ennek összegéről eltérő számok láttak napvilágot. A képviselőnő hiányolta azt is, hogy az intézkedés bevezetését nem előzte meg széles körű társadalmi vita. Ennek hiányában — mint mondta — nem tudja jó lelkiismerettel vállalni a döntést.

TALLOSSY FRIGYES (Budapest, 24. vk.) úgy vélte: a lakásgazdálkodás rendkívül szerteágazó problémáit törvényben kellene szabályozni, s ehhez egy széles

pontja szerint az állami bérlakásokkal kapcsolatos kormánykonceptió még nem érett meg a döntésre. Azt ajánlotta a kormánynak, hogy ezt a javaslatát vonja vissza.

VARGA SÁNDOR (Bács-Kiskun m., 6. vk.) arra hívta fel a figyelmet, hogy a parlament döntésének a társadalmi igazságságot kell szolgálnia. A közelmúlt egyenlőséget hangoztató társadalmában az igazságtérzetet mélyen sértő egyenlőtlenségek születtek, kétes egzisztenciák, érthetetlenül meggazdagodott személyek tűntek fel, s a fekete vagy a piaczagdaság „szent tüzeiben” most tisztákká, tisztességesekké válnak. Indítványozta, hogy az arányos teherviselés szemléjében az Országgyűlés módosítsa az adótörvényt, s tegye kötelezővé a vagyonbevallást. Fizesse nek, akik gazdagok — hangoztatta a képviselő.

SZALAI GYULA (Fejér m., 1. vk.) véleménye szerint elkerülhet- nek a lakosság megterhelését, s előteremthetnek az új lakásgaz- dálkodási programtól remélt költ- ségvetési bevételt, ha a bős- nagymarosi helyreállításra szánt 6 milliárd forintot, valamint a világkiállításához szükséges telkek kisajátításának 5 milliárdosra ter- vezett finanszírozását átcsoporto- sítanák.

PALOGH ANDRÁS (Borsod-Abaúj-Zemplén m.; 22. vk.) a törvénytervezetet más felszólalókhöz hasonlóan azért tartotta igazságtalannak, mert ha az Országgyűlés elfogadná, akkor az a korábban kötött szerződések egyoldalú felmondását jelentené.

ZSÓKA ENDRE (Borsod-Aba-
új-Zemplén m., 9. vk.) sem fo-
gadta el, hogy azokat az állam-
polgárokat, akik vállalták a la-
kásépítés nehéz, fáradtságos mun-
káját, és ezzel az ország lakás-
gondjainak megoldását segítették,
most visszamenőlegesen kamat-
adóval terheljék.

VARGA LAJOS (Pest m., 26. vk.) a kétségek eloszlatása érdekében kérte a miniszterelnököt: olvassa fel az IMF-fel folytatott tárgyalások jegyzőkönyvének azon részét, amelyből egyértelműen kiderül, miszerint a képviselők előtt e témában egyetlen döntési lehetőség áll; az IMF-nek ugyanis feltétele, hogy az Országgyűlés rendezze a lakásgazdálkodással kapcsolatos ügyeket.

Ezután az elnökök Horváth Lajos kérte, hogy a vitában is elhangzott és írásban benyújtott módosító javaslatokat véleményezze az építési és közlekedési bizottság. A testületi tanácskozás idejére, délután öt órákor, az ülést felfüggesztették.

Fizessenek a gazdagok — java-
solta Varga Sándor, Bács-Kiskun
megyei képviselő, arra számítva,
hogy felszólalásával sok leendő
választójának kegyét nyerheti el.
E „fegyver” azonban meg lehet-
sen veszélyes. Hiszen nem kevés
tapasztalatunk van arra, hogy az
ilyesféle akciók a szegényeket
nem tették gazdagabbá és a gaz-
dagabbakat szegényekké, hanem
csak az indulatokat korbácsolták
fel.

Varga Sándor véleménye szerint egyébként a lakásreformmal összefüggő többletterhek azokra kellene hárítani, akik képesek elviselni. Na, de ki fogja eldönteni és milyen mérlegre lehet tenni a teherviselő képességet. Ahogy minden közlekedő mellé nem lehet egy közlekedési rendőrt állítani, úgy minden állampolgár mellett sem képzelhető el egy-egy APEH-ellenőr. Hacsak nem arra gondolt a tisztelt képviselő, hogy egymást ellenőrizzék a polgárok.

A lakáshoz kapcsolódó
néző díjazás
més. választott
Parlament
"megapólo"